

HET MEISJE MET DE ZWAVELSTOKJES

(The little match girl)

Eenakter

door

JACK NEARY

vertaling

JANNY SPIJKER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET MEISJE MET DE ZWAVELSTOKJES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JACK NEARY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 1996 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag veeleenvoudig en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Dodge

James

Hildy / Genevieve

Arlene / Katharine

Barry / Mike

Caroline / Francie

Ted / Pete / Man van de straat

Grootmoeder / Intercom stem

Aantal spelers: 8 tot 16. Vele dubbelrollen mogelijk.
8 of 9 dames en 6 of 7 heren.

DECOR:

Het stuk speelt zich af aan het einde van een steegje in een grote stad. Daar heeft Dodge een oude theaterschool staan, dat is haar plekje. Dit kan in een gedeelte van het podium worden opgezet, zodat in het andere (donkere) gedeelte de decors voor de scènes met de afgestoken lucifer kunnen opgezet en vervangen. Dit gaat om, afwisselend, een huiskamer, een bar, een bushalte en een kantoor.

Scène 1

Als het doek opgaat, loopt Dodge moeizaam naar haar plekje. Ze houdt haar handen in haar linkerzijde en loopt krom van de pijn. Onder haar ene arm draagt ze een stapel kranten en onder haar andere arm een stapeltje cassettebandjes. Ze gooit het spul bij haar stoel en haalt een plank weg waaronder een gat zit, waaruit ze een dikke deken te voorschijn haalt. Ze slaat de deken om zich heen en probeert een beetje te relaxen. Op een afstand horen we een vrouw haar naam roepen.

HILDY: Dodge! Ben je daar? Dodge! *(op, ook gekleed in versleten kleding, levend op de straat)*

DODGE: Doe me een lol, Hildy. Schreeuw niet zo. Ik heb een barstende koppijn.

HILDY: *(ziet dat ze pijn heeft)* Goeie genade, wat heeft hij je aan gedaan?

DODGE: Niet aankomen... Hildy. Het gaat wel. Het is niet diep genoeg om permanente schade aan te richten.

HILDY: Je moet er naar laten kijken in het ziekenhuis.

DODGE: Ik blijf hier. Met die temperatuur van vanavond... is het bevroren genezen voor morgenochtend.

HILDY: Het kind rende weg. Ik had hem nog nooit gezien. Wat heb ie van je afgenomen?

DODGE: Vier gulden en dertig cent.

HILDY: Oh, je had een goede dag.

DODGE: Tot twintig minuten geleden wel, ja. Hij heeft ook veel van mijn bandjes afgepikt. Wat hij niet kon dragen heeft hij achtergelaten. Hij moest eens weten welke hij achter heeft gelaten. Degene met de grootste straatwaarde.

HILDY: Hij heeft de lucifers toch niet te pakken gekregen, hè?

DODGE: Natuurlijk niet.

HILDY: Goddank.

DODGE: Wil je ze onder mijn riem vandaan halen? Ze zitten op dit moment even in de weg.

HILDY: Ik zou niet weten hoe we zonder ze zouden moeten.

DODGE: Ze zullen eerst mijn benen moeten breken voor ze de lucifers kunnen pakken.

HILDY: Wil je me wat laten zien, Dodge?

DODGE: Nu niet, Hildy. Misschien straks. Ik moet nu uitrusten.

HILDY: Ja, natuurlijk. Het is al goed. Weet je zeker dat het goed met je gaat?

DODGE: Ik weet zeker dat ik leef en dat is goed genoeg voor mij.

HILDY: Heb je iets te eten?

DODGE: Pizza speciaal met extra kaas. Speciaal voor oudejaarsavond.

HILDY: Sommigen van ons gaan vanavond naar het vuurwerk. Allemaal feestvierende mensen. Daar valt misschien wat leuks te halen.

DODGE: (*haalt haar walkman te voorschijn*) Ik denk dat ik het maar hier vier. Een klein vuurtje, muziek en een stukje pizza. Wat zou ik nog meer willen?

HILDY: Ik heb je aldoor al gezegd dat je dat dure radioding niet bij je moet dragen. Dat is vragen om problemen.

DODGE: Ik heb elf maanden gespaard om deze te kunnen kopen. Ik hou hem bij me. Hij brengt geluk.

HILDY: Zoals vanavond dus.

DODGE: Ik zei niet wat voor soort geluk.

HILDY: Ach, jij ook! Heb je genoeg hout?

DODGE: In de emmer. Ik zou trouwens wel een pakje gewone lucifers kunnen gebruiken. Heb je die?

HILDY: Ik denk het wel.... Ja, hier.... Ik vind dat je er slecht uit ziet. Een ziek kleurtje.

DODGE: Ik voel me prima, Hildy. Ik heb ergere dingen overleefd.

HILDY: Weet je zeker dat je niet naar het ziekenhuis wilt?

DODGE: Het is maar een schram. Als je wilt dat ik me beter voel, heb dan heel veel plezier daar bij dat vuurwerk. Dat zou me goed doen.

HILDY: Nou... ik kom straks nog wel even bij je kijken.

DODGE: Oké.

HILDY: Misschien pak je dan je lucifers en laat je me wat zien?

DODGE: Is goed. Is goed.

HILDY: Ik hou van je.... *(Hildy stopt haar nog een beetje toe en gaat dan af. Dodge heeft duidelijk pijn, terwijl ze wat kranten op een prop maakt en in de ijzeren emmer gooit en er een vuurtje van maakt. Ze nestelt zich met muziek in haar walkman en een notitieblok, vanachter haar stoel op schoot. Terwijl ze naar de muziek luistert begint ze te schrijven. De lichten dimmen)*

Scène 2

Een paar uur later. Het vuur is bijna uit en het lijkt alsof Dodge slaapt. James komt op met rugzak en loopt naar haar toe. Hij schudt aan haar schouder, maar ze reageert niet. Hij ziet de pizzadoos en haalt er een stukje bijna bevroren pizza uit en begint te eten. Hij staat met zijn rug naar Dodge, die plotseling overeind komt, hem vloert en een zakmes tegen zijn keel houdt.

DODGE: Wat ben jij aan het doen!

JAMES: Ik.. ik... eten... ik...

DODGE: Dacht je dat ik het niet zag? Jij denkt maar dat je hier zomaar kan binnen komen wandelen en alles weghalen.

JAMES: Ik.... ik kan niet.... praten.... je..

DODGE: Goed, ik laat je praten. Maar ik raad je aan om snel te praten en mij uit te leggen waarom ik je rugzak niet gewoon om je nek bind en je in de rivier gooi... Goed... Praat.

JAMES: Ik... was op zoek naar eten. Ik heb geen geld dus kon ik niks kopen. Ik dacht... dat je hier misschien iets te eten zou hebben. En ik dacht... ik dacht..

DODGE: Wat dacht je? Dat ik dood was? Jij dacht dat je mijn pizza wel kon opeten omdat je dacht dat ik dood was? Bedoel je dat? Ging dat door die grijze massa van je toen je mijn terrein opkwam op zoek naar eten? Was dat het? Toe dan! Zeg het dan! Zeg dat je dacht dat ik dood was en dat je daarom mijn eten opat. Zeg het! Zeg het!

JAMES: Okee! Ja! Ik dacht dat je dood was. Ik dacht dat ik je eten wel kon opeten omdat je toch dood was. Okee!

DODGE: Okee, dat kan ik begrijpen. Dat verandert de zaak.... Sta op, je zit in mijn stoel. *(de wond is meer gaan bloeden, te zien aan de grote vlek op haar kleding. Moeizaam kruipt ze in haar stoel)*

JAMES: Wat is er met jou gebeurd?

DODGE: Oh, ben je daar nog? Ik dacht dat wij klaar waren met elkaar.

JAMES: Ik heb straks een afspraak met een paar vrienden. Ik heb nog wel even de tijd.

DODGE: Oh, fijn. Je hebt nog wel even de tijd, dus heb je besloten om mij te gaan vervelen met je wegloopverhalen. Wat ben ik toch een geluksvogel.

JAMES: Hoe wist je dat ik ben weggelopen?

DODGE: Je ziet eruit alsof je zo uit een catalogus bent ontsnapt. Iemand die zo gekleed mijn pizza steelt, moet haast wel ruzie met mama hebben gehad, omdat je de internetrekening te hoog hebt op laten lopen.

JAMES: Dat was het niet.

DODGE: Nou ja, het interesseert me niet wat het wel was. Als je mijn advies wilt, ga dan naar huis. Je houdt het nog geen half uur uit op de straat.

JAMES: Oh nee? Ik loop hier al drie uur rond.

DODGE: Al drie uur! Neem me niet kwalijk, oh koning van de daklozen.

JAMES: Als je het mij vraagt, ben je daar flink aan het bloeden.

DODGE: Ik heb je niks gevraagd. Ik heb je ook niet gevraagd om hier te blijven. Dus hoopel op.

JAMES: Hoe oud ben je?

DODGE: Wil je me soms mee uit vragen?

JAMES: Aan je uitspraken te horen ben je oud, maar volgens mij ben je nog maar twaalf.

DODGE: Maakt me niks uit. Mijn leeftijd is mijn zaak.

JAMES: Heb je een naam?

DODGE: Dat is ook mijn zaak.

JAMES: James. Zo heet ik. James. James. Ik blijf het zeggen tot je me jouw naam verteld. James.

DODGE: Dodge! Dodge! Nou goed? Ik heet Dodge! Jezus! Ben je weggelopen of hebben ze je gesmeekt om weg te gaan!

JAMES: Wat is Dodge nou voor een naam?

DODGE: Een naam die ze zichzelf wil geven, omdat ze dat een mooie naam vindt. Dit ben ik. Het is mijn naam.

JAMES: Wat betekent het?

DODGE: Het komt uit een boek. Lees je wel eens een boek?

JAMES: Nog niet helemaal uit, maar dat komt nog wel.

DODGE: Als je er aan toe bent om een boek helemaal uit te lezen, lees dan "Oliver Twist". Uit dat boek heb ik mijn naam.

JAMES: Wacht eens! Volgens mij hebben we die film een keer gehoord. Vorig jaar kerst!

DODGE: Oh, God...

JAMES: Alleen heette hij toen gewoon "Oliver" en werd er veel in gezongen. Ja! "Dodger"! Je hebt jezelf vernoemd naar Dodger. Volgens mij was zijn voornaam Arthur.

DODGE: Wat?

JAMES: Arthur Dodger noemden ze hem, geloof ik.

DODGE: Weet je, zo af en toe pik ik wel eens een krant op en dan lees ik over de schokkende staat van onderwijs in ons land. Tot nu toe dacht ik altijd dat ze dat probleem overdreven.

JAMES: Dus jij vergelijkt jezelf met die jongen, hè? Rol jij ook zakken? Steel je van mensen?

DODGE: Nee! Ik steel niet van mensen!

JAMES: Okee! Ik dacht alleen.... omdat je jezelf naar die jongen hebt vernoemd...

DODGE: Ik leen van mensen. Niet dat ik het nodig vind om jou te vertellen hoe ik leef, maar ik leen van mensen. En als ik van mensen leen, dan maak ik een notitie van de mensen van wie ik heb geleend. Over een tijdje ben ik van plan deze mensen terug te betalen. Begrepen?

JAMES: Als jij... leent... van deze mensen... weten die mensen dan dat er van ze... geleend wordt?

DODGE: Zo niet, dan komen ze er wel achter. Binnenkort. Wanneer ik ze terug betaal.

JAMES: En wat gaat er dan gebeuren waardoor jij in staat bent die mensen terug te betalen?

DODGE: Dat weet ik nog niet.

JAMES: Maar er gaat iets gebeuren?

DODGE: Zeker weten!

JAMES: Zoals?

DODGE: Zoals geen idee. Ik weet alleen dat mijn leven op het punt staat een wending te nemen. Een gunstige. Ik heb goede hoop voor de toekomst. Mijn toekomst. De dingen mogen er nu dan niet zo rooskleurig uitzien, maar dat gaat veranderen. Al gauw. Dat weet ik.

JAMES: Ja, 't zal wel.

DODGE: Oh, moet je meneer ik-heb-alles-wat-mijn-hartje-begeert, James, horen. Alsof jij iets te klagen hebt. Doe me een lol, zeg.

JAMES: Hé, goed van jou.

DODGE: Wat?

JAMES: Je wist mijn naam nog.

DODGE: Hoe kon ik die niet weten? Je hebt hem wel veertien keer genoemd.

JAMES: Twee, misschien drie keer.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto